

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **I. R.**, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Trnave**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSÚ-OSP-2010/00319/Gi zo dňa 9. februára 2010, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č.k. 14 S 20/2010-25 zo dňa 24. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 14 S 20/2010-25 zo dňa 24. júna 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave zastavil konanie a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd takto rozhodol, keď dospel k záveru, že žaloba bola podaná oneskorene, teda po zákonom stanovenej dvojmesačnej lehote, zakotvenej v ustanovení § 250b ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa a uviedla, že žaloba bola daná na poštovú prepravu v piatok dňa 23.04.2010 a nie ako sa mylne domnievala a uviedla vo svojich predchádzajúcich podaniach dňa 30.04.2010. Uviedla, že žalobu na poštovú prepravu podala jej dcéra I. R., ako obyčajnú

zásielku dňa 23.04.2010 a že spolu s ňou bola v tom čase aj Ing. G. R. Nakoľko sa žalobkyňa neskôr od dcéry dozvedela, že žalobu nepodala ako doporučenú zásielku ale ako obyčajnú zásielku, tak okamžite ako jej to dovolil zdravotný stav z opatrnosti potom podala žalobu aj osobne dňa 03.05.2010. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa nesúhlasí so zastavením konania Krajským súdom v Trnave a jeho rozhodnutie považuje za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Zo spisového materiálu nesporne vyplýva, že žalobkyňi bolo doručené rozhodnutie žalovaného dňa 26.02.2010, ktorá skutočnosť vyplýva z doručenky nachádzajúcej sa v administratívnom spise.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Vzhľadom na doručenie rozhodnutia žalovaného žalobkyňi dňa 26.02.2010 a s poukazom na ustanovenie § 250b ods. 1 O.s.p. lehota stanovená procesným predpisom na podanie žaloby uplynula žalobkyňi dňom 26.04.2010, tak ako to správne konštatuje krajský súd v napadnutom rozhodnutí.

Pokiaľ žalobkyňa tvrdila pred krajským súdom, že žalobu podala dňa 30.04.2010 obyčajnou zásielkou na poštovú prepravu, tak správne vyhodnotil i túto argumentáciu žalobkyne krajský súd, keď taktiež považoval podanie žaloby v uvedený deň na poštovú prepravu za oneskorene podanú.

Pokiaľ žalobkyňa v doplnení dôvodov odvolania proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave o zastavení konania uvádza až tohto času, že žaloba bola podaná obyčajnou zásielkou na poštovú prepravu v piatok dňa 23.04.2010, a nie ako sa mylne domnievala a uviedla vo svojich predchádzajúcich podaniach dňa 30.04.2010, tak odvolací súd na toto rozporné tvrdenie žalobkyne nemohol v odvolacom konaní prihliadnuť

a považoval ho za tvrdenie účelového charakteru. Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ by dcéra žalobkyne bola podala žalobný návrh na poštovú prepravu skutočne dňa 23.04.2010 a nie 30.04.2010, nič nebránilo žalobkyni tvrdiť túto skutočnosť ihneď v konaní pred krajským súdom a rovnako o tom ponúknuť dôkazné prostriedky. Pokiaľ by však mal odvolací súd uveriť tvrdeniam žalobkyne, musel by predsa existovať dôkaz, a to príslušná zásielka podávaná na poštovú prepravu, z ktorej by sa nesporne dalo zistiť, kedy takáto obyčajná zásielka bola podaná na poštovú prepravu. Táto zásielka v skutočnosti ako dôkazný prostriedok však neexistuje. Je preto bezpredmetné a právne irelevantné, aby sa vo vzťahu k takémuto dôkazu svedecky vypočúvala dcéra žalobkyne I. R., resp. ďalšia svedkyňa Ing. G. R.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti rovnako ako súd prvého stupňa zistil, že v preskúmvanej veci neboli splnené podmienky na procesný postup podľa piatej časti hlavy druhej O.s.p. (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave ako zákonné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c veta prvá O.s.p. Žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 15. decembra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová